

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

3440 *Llei Orgànica 2/2015, de 30 de març, per la qual es modifica la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, en matèria de delictes de terrorisme.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

La Resolució del Consell de Seguretat de Nacions Unides 2178, aprovada el 24 de setembre de 2014, arreplega la gran preocupació de la comunitat internacional per la recrudescència de l'activitat terrorista i per la intensificació de la crida a cometre atemptats en totes les regions del món. En el catàleg de mesures que constitueixen la part dispositiva d'esta resolució, apareix en el punt sext un recordatori de la Resolució 1373 (2001), en virtut de la qual tots els estats membres han de vetlar per l'enjudiciament de tota persona que participe en el finançament, planificació, preparació o comissió d'actes de terrorisme o preste suport a eixos actes. Després d'este recordatori, la Resolució 2178 demana als estats que se cercioren que les seues lleis i altres instruments legislatius interns tipifiquen delictes greus que siguen suficients perquè es puguen enjudiciar i sancionar les conductes terroristes que es descriuen, de tal forma que quede reflectida degudament la gravetat del delictes.

Les accions terroristes a què al·ludix detalladament la Resolució 2178 constitueixen el màxim exponent de les noves amenaces que el terrorisme internacional planteja a les societats obertes i que pretenen posar en risc els pilars en què se sustenta l'estat de dret i el marc de convivència de les democràcies del món sencer.

El terrorisme internacional d'estil jihadista es caracteritza, precisament, per haver incorporat eixes noves formes d'agressió, consistents en nous instruments de captació, ensinistrament o adoctrinament en l'odi, per a emprar-los de manera cruel contra tots aquells que, en el seu ideari extremista i violent, siguen qualificats com a enemics. Estes noves amenaces han ser combatudes, per tant, amb la ferramenta més eficaç que els demòcrates poden emprar davant del fanatisme totalitari dels terroristes: la llei.

Este terrorisme es caracteritza per la seua vocació d'expansió internacional, a través de líders carismàtics que difonen els seus missatges i consignes per mitjà d'Internet i, especialment, de l'ús de xarxes socials, fent públic un missatge d'extrema crueltat que pretén provocar terror en la població o en part d'esta i realitzant una crida als seus adeptes de tot el món perquè cometem atemptats.

Els destinataris d'estos missatges poden ser individus que, després de la seua radicalització i adoctrinament, intenten perpetrar atacs contra els objectius assenyalats, incloent-hi atemptats suïcides.

No menys important és el fenomen dels combatents terroristes desplaçats que decidixen unir-se a les files de les organitzacions terroristes internacionals o de les seues filials en algun dels escenaris de conflicte bèl·lic en què els jihadistes estan participant, singularment, Síria i Iraq. Este fenomen dels combatents terroristes desplaçats és, en este moment, una de les majors amenaces a la seguretat de tota la comunitat internacional i de la Unió Europea en particular, atés que estos es desplacen per a ensinistrar-se en el maneig d'armes i explosius, adquirir-ne la capacitació necessària i posar-se a les ordes dels grups terroristes.

L'experiència de la lluita contra el terrorisme a Espanya ens ha permés comptar amb una legislació penal eficaç en la resposta al terrorisme protagonitzat per bandes armades com ETA o el GRAPO, açò és, grups terroristes cohesionats al voltant d'un o més líders, amb estructura orgànica clara, repartiment de rols dins de l'organització i relacions de jerarquia definides i assumides pels integrants del grup terrorista. La resposta penal al terrorisme s'articulava, per tant, en la sanció dels que pertanyien, actuaven al servei o col·laboraven amb organitzacions o grups terroristes. L'eix del tractament penal del terrorisme era, per tant, la definició de l'organització o grup terrorista i la tipificació d'aquelles conductes que cometien els que s'hi integren o, d'alguna forma, li prestaven la seua col·laboració.

El Codi Penal no deu, en cap cas, perdre eixa perspectiva de tipificació de les conductes articulades al voltant d'organitzacions o grups terroristes, però és evident que les noves amenaces exigixen l'actualització de la normativa per a donar cabuda al fenomen del terrorisme individual i a les conductes que constitueixen la principal preocupació de la comunitat internacional, seguint la Resolució 2178 del Consell de Seguretat de Nacions Unides anteriorment citada.

Esta llei orgànica modifica el capítol VII del títol XXII del llibre II de la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, de tal forma que el rigor de la resposta penal davant de crims tan greus tinga previstes, a més de les modalitats de terrorisme ja conegudes, les que procedixen de les noves amenaces.

El capítol VII del títol XXII del llibre II de la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, es dividix en dos seccions i comprén els articles 571 a 580.

La secció 1a porta per rúbrica «De les organitzacions i grups terroristes» i manté la mateixa lògica punitiva que la regulació fins ara vigent, establint la definició d'organització o grup terrorista i la pena que correspon als que promouen, constitueixen, organitzen o dirigixen estos grups o als que s'hi integren.

La secció 2a porta per rúbrica «Dels delictes de terrorisme» i comença amb una nova definició de delicte de terrorisme en l'article 573 que s'inspira en la Decisió marc 2002/475/JAI del Consell de la Unió Europea, de 13 de juny de 2002, sobre la lluita contra el terrorisme, modificada per la Decisió marc 2008/919/JAI, de 28 de novembre de 2008. La definició establix que la comissió de qualsevol delicte greu contra els béns jurídics que s'enumeren en l'apartat 1 constitueix delicte de terrorisme quan es du a terme amb alguna de les finalitats que s'especifiquen en el mateix article: 1a) Subvertir l'orde constitucional, o suprimir o desestabilitzar greument el funcionament de les institucions polítiques o de les estructures econòmiques o socials de l'Estat, o obligar els poders públics a realitzar un acte o a abstenir-se de fer-lo; 2a) Alterar greument la pau pública; 3a) Desestabilitzar greument el funcionament d'una organització internacional; 4a) Provocar un estat de terror en la població o en una part d'esta.

L'article 573 bis establix la pena que correspon a cada delicte de terrorisme, partint del fet que si es causa la mort d'una persona se li aplicarà la pena de presó pel temps màxim previst en el Codi Penal.

L'article 574 establix la tipificació de totes aquelles conductes relacionades amb el depòsit d'armes i explosius, la seua fabricació, tràfic, subministrament o la mera col·locació o ocupació dels mateixos, quan es perseguisquen les finalitats enumerades en l'apartat de l'article 573. S'arreplega de manera particular l'agreujament de la pena quan es tracte d'armes, substàncies o aparells nuclears, radiològics, químics o biològics, o qualsevol altres de semblant potència destructiva.

L'article 575 tipifica l'adoctrinament i l'ensinistrament militar o de combat o en el maneig de qualsevol classe d'armes i explosius, incloent-hi expressament l'adoctrinament i ensinistrament passiu, amb especial menció al que es realitza a través d'Internet o de serveis de comunicació accessibles al públic, que exigix, per a ser considerat delicte, una nota d'habitualitat i un element finalista que no és un altre que estar dirigit a incorporar-se a una organització terrorista, col·laborar-hi o perseguir els seus fins. També es tipifica en este precepte el fenomen dels combatents terroristes estrangers, açò és, els que per a integrar-se o col·laborar amb una organització terrorista o per a cometre un delicte de terrorisme es desplacen a l'estranger.

L'article 576 estableix la pena per a les conductes relacionades amb el finançament del terrorisme incloent-hi a qui, per qualsevol mitjà, directament o indirectament, demane, adquireisca, posseïska, utilitze, convertisca, transmeta o realitze qualsevol altra activitat amb béns o valors de qualsevol classe amb la intenció que s'utilitzen, o sabent que seran utilitzats, en tot o en part, per a cometre qualsevol dels delictes compresos en este capítol. La tipificació inclou les formes imprudents de comissió del delicte, com l'omissió negligent dels deures emanats de la normativa sobre blanqueig de capitals i prevenció del finançament del terrorisme.

L'article 577 arreplega la tipificació i sanció de les formes de col·laboració amb organitzacions, grups o elements terroristes, o que estiguen dirigides a cometre un delicte de terrorisme. Es preveuen específicament les accions de captació i reclutament al servei d'organitzacions o fins terroristes, agreujant la pena quan es dirigixen a menors, a persones necessitades d'especial protecció o a dones víctima de tracta.

En els articles 578 i 579 es castiga l'enaltiment o justificació públics del terrorisme, els actes de descrèdit, menyspreu o humiliació de les víctimes, així com la difusió de missatges o consignes per a incitar a altres a la comissió de delictes de terrorisme. En la tipificació d'estes conductes es té una consideració especial per al supòsit en què es cometen per mitjà de la difusió de servicis o continguts accessibles al públic a través de mitjans de comunicació, Internet, o per mitjà de servicis de comunicacions electròniques o per mitjà de l'ús de tecnologies de la informació, articuland, a més, la possibilitat que els jutges puguen acordar com a mesura cautelar la retirada d'estos continguts.

L'article 579 bis incorpora, sempre que es donen les circumstàncies enumerades en l'esmentat precepte, les penes d'inhabilitació absoluta i la nova pena d'inhabilitació especial per a professió o ofici educatiu, en els àmbits docent, esportiu i de temps lliure, per un temps superior entre sis i vint anys al de la duració de la pena de privació de llibertat imposada, si és el cas, en la sentència. A més, es preveu la possibilitat d'atenuar la pena als que hagen abandonat voluntàriament les seues activitats delictives i col·laboren amb les autoritats, i també en el cas que el fet siga objectivament de menor gravetat, atesos el mitjà emprat o el resultat produït.

Finalment, l'article 580 preveu que, en tots els delictes de terrorisme, la condemna d'un jutge o tribunal estranger serà equiparada a les sentències dels jutges o tribunals espanyols a l'efecte d'aplicació de l'agreujant de reincidència.

Article únic. *Modificació de la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal.*

Es modifica el capítol VII del títol XXII del llibre II de la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, que queda redactat en els termes següents:

«CAPÍTOL VII

De les organitzacions i grups terroristes i dels delictes de terrorisme

Secció 1a. De les organitzacions i grups terroristes

Article 571.

Als efectes d'este codi es consideraran organitzacions o grups terroristes aquelles agrupacions que, reunint les característiques establides respectivament en el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 570 bis i en el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 570 ter, tinguen com a finalitat o per objecte la comissió d'algun dels delictes tipificats en la secció següent.

Article 572.

1. Els que promoguen, constituïsquen, organitzen o dirigisquen una organització o grup terrorista seran castigats amb les penes de presó de huit a catorze anys i inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic per un temps de huit a quinze anys.

2. Els que participen activament en l'organització o grup, o en formen part, seran castigats amb les penes de presó de sis a dotze anys i inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic per un temps de sis a catorze anys.

Secció 2a. Dels delictes de terrorisme

Article 573.

1. Es considerarà delicte de terrorisme la comissió de qualsevol delicte greu contra la vida o la integritat física, la llibertat, la integritat moral, la llibertat i indemnitat sexuals, el patrimoni, els recursos naturals o el medi ambient, la salut pública, de risc catastròfic, incendi, contra la Corona, d'atemptat i tinença, tràfic i depòsit d'armes, municions o explosius, previstos en el present codi, i l'apoderament d'aeronaus, barcos o altres mitjans de transport col·lectiu o de mercaderies, quan es duguen a terme amb qualsevol de les finalitats següents:

1a. Subvertir l'orde constitucional, o suprimir o desestabilitzar greument el funcionament de les institucions polítiques o de les estructures econòmiques o socials de l'Estat, o obligar els poders públics a realitzar un acte o a abstindre's de fer-lo.

2a. Alterar greument la pau pública.

3a. Desestabilitzar greument el funcionament d'una organització internacional.

4a. Provocar un estat de terror en la població o en una part d'esta.

2. Es consideraran igualment delictes de terrorisme els delictes informàtics tipificats en els articles 197 bis i 197 ter i 264 a 264 quater quan els fets es cometen amb alguna de les finalitats a què es referix l'apartat anterior.

3. Així mateix, tindran la consideració de delictes de terrorisme la resta dels delictes tipificats en este capítol.

Article 573 bis.

1. Els delictes de terrorisme a què es referix l'apartat 1 de l'article anterior seran castigats amb les penes següents:

1a. Amb la de presó pel temps màxim previst en este codi si es causa la mort d'una persona.

2a. Amb la de presó de vint a vint-i-cinc anys quan, en els casos de segrest o detenció il·legal, no es done raó del parador de la persona.

3a. Amb la de presó de quinze a vint anys si es causa un avortament de l'article 144, es produïxen lesions de les tipificades en els articles 149, 150, 157 o 158, el segrest d'una persona, o estralls o incendi dels previstos respectivament en els articles 346 i 351.

4a. Amb la de presó de deu a quinze anys si es causa qualsevol altra lesió, o es deté il·legalment, amenaça o coacciona una persona.

5a. I amb la pena prevista per al delicte comés en la seua mitat superior, podent-se arribar a la superior en grau, quan es tracte de qualsevol altre dels delictes a què es referix l'apartat 1 de l'article anterior.

2. Les penes s'imposaran en la seua mitat superior si els fets es cometen contra les persones mencionades en l'apartat 3 de l'article 550 o contra membres de les forces i cossos de seguretat o de les Forces Armades o contra empleats públics que presten servici en institucions penitenciàries.

3. Els delictes de terrorisme a què es referix l'apartat 2 de l'article anterior es castigaran amb la pena superior en grau a la prevista respectivament en els articles corresponents.

4. El delicte de desordres públics previst en l'article 557 bis, així com els delictes de rebel·lió i sedició, quan es cometen per una organització o grup terrorista o individualment però emparant-s'hi, es castigaran amb la pena superior en grau a les previstes per a tals delictes.

Article 574.

1. El depòsit d'armes o municions, la tinença o depòsit de substàncies o aparells explosius, inflamables, incendiaris o asfixiants, o dels seus components, així com la seua fabricació, tràfic, transport o subministrament de totes maneres, i la mera col·locació o ocupació d'estes substàncies o dels mitjans o artificis adequats, seran castigats amb la pena de presó de huit a quinze anys quan els fets es cometen amb qualsevol de les finalitats expressades en l'apartat 1 de l'article 573.

2. S'imposarà la pena de deu a vint anys de presó quan es tracte d'armes, substàncies o aparells nuclears, radiològics, químics o biològics, o qualssevol altres de semblant potència destructiva.

3. Seran també castigats amb la pena de deu a vint anys de presó els que, amb les mateixes finalitats indicades en l'apartat 1, desenrotllen armes químiques o biològiques, o s'apoderen, posseïsquen, transporten, faciliten a altres o manipulen materials nuclears, elements radioactius o materials o equips productors de radiacions ionitzants.

Article 575.

1. Serà castigat amb la pena de presó de dos a cinc anys qui, amb la finalitat de capacitar-se per a dur a terme qualsevol dels delictes tipificats en este capítol, reba adoctrinament o ensinistrament militar o de combat, o en tècniques de desenrotllament d'armes químiques o biològiques, d'elaboració o preparació de substàncies o aparells explosius, inflamables, incendiaris o asfixiants, o específicament destinats a facilitar la comissió d'alguna d'estes infraccions.

2. Amb la mateixa pena es castigarà a qui, amb la mateixa finalitat de capacitar-se per a cometre algun dels delictes tipificats en este capítol, duga a terme per si mateix qualsevol de les activitats previstes en l'apartat anterior.

S'entendrà que comet este delicte qui, amb esta finalitat, accedisca de manera habitual a un o més servicis de comunicació accessibles al públic en línia o continguts accessibles a través d'Internet o d'un servici de comunicacions electròniques els continguts del qual estiguen dirigits o resulten idonis per a incitar a la incorporació a una organització o grup terrorista, o a col·laborar amb qualsevol d'estos o amb els seus fins. Els fets s'entendran comesos a Espanya quan s'accedisca als continguts des del territori espanyol.

Així mateix s'entendrà que comet este delicte qui, amb la mateixa finalitat, adquirisca o tinga en el seu poder documents que estiguen dirigits o, pel seu contingut, resulten idonis per a incitar a la incorporació a una organització o grup terrorista o a col·laborar amb qualsevol d'estos o amb els seus fins.

3. La mateixa pena s'imposarà a qui, per a eixe mateix fi, o per a col·laborar amb una organització o grup terrorista, o per a cometre qualsevol dels delictes compresos en este capítol, es trasllade o establisca en un territori estranger controlat per un grup o organització terrorista.

Article 576.

1. Serà castigat amb la pena de presó de cinc a deu anys i multa del triple al quíntuple del seu valor el que, per qualsevol mitjà, directament o indirectament, demane, adquirisca, posseïsca, utilitze, convertisca, transmeta o realitze qualsevol altra activitat amb béns o valors de qualsevol classe amb la intenció que s'utilitzen, o sabent que seran utilitzats, en tot o en part, per a cometre qualsevol dels delictes compresos en este capítol.

2. Si els béns o valors es posen efectivament a disposició del responsable del delicte de terrorisme, es podrà imposar la pena superior en grau. Si arriben a ser empleats per a l'execució d'actes terroristes concrets, el fet es castigarà com a coautoria o complicitat, segons els casos.

3. En el cas que la conducta a què es referix l'apartat 1 s'haja dut a terme atemptant contra el patrimoni, cometent extorsió, falsedat documental o per mitjà de la comissió de qualsevol altre delicte, estos es castigaran amb la pena superior en grau a la que els corresponga, sense perjuí d'imposar, a més, la que siga procedent d'acord amb els apartats anteriors.

4. Qui estant específicament subjecte per la llei a col·laborar amb l'autoritat en la prevenció de les activitats de finançament del terrorisme done lloc, per imprudència greu en el compliment de les dites obligacions, que no siga detectada o impedida qualsevol de les conductes descrites en l'apartat 1 serà castigat amb la pena inferior en un o dos graus a la que s'hi preveu.

5. Quan, d'acord amb el que estableix l'article 31 bis, una persona jurídica siga responsable dels delictes tipificats en este article se li imposaran les penes següents:

a) Multa de dos a cinc anys si el delicte comés per la persona física té prevista una pena de presó de més de cinc anys.

b) Multa d'un a tres anys si el delicte comés per la persona física té prevista una pena de més de dos anys de privació de llibertat no inclosa en la lletra anterior.

Ateses les regles establides en l'article 66 bis, els jutges i tribunals podran així mateix imposar les penes previstes en les lletres b) a g) de l'apartat 7 de l'article 33.

Article 577.

1. Serà castigat amb les penes de presó de cinc a deu anys i multa de díhuit a vint-i-quatre mesos qui duga a terme, demane o facilite qualsevol acte de col·laboració amb les activitats o les finalitats d'una organització, grup o element terrorista, o per a cometre qualsevol dels delictes compresos en este capítol.

En particular són actes de col·laboració la informació o vigilància de persones, béns o instal·lacions, la construcció, condicionament, cessió o utilització d'allotjaments o depòsits, l'ocultació, acolliment o trasllat de persones, l'organització de pràctiques d'entrenament o l'assistència a estes, la prestació de servicis tecnològics, i qualsevol altra forma equivalent de cooperació o ajuda a les activitats de les organitzacions o grups terroristes, grups o persones a què es referix el paràgraf anterior.

Quan la informació o vigilància de persones mencionada en el paràgraf anterior pose en perill la vida, la integritat física, la llibertat o el patrimoni d'elles, s'imposarà la pena prevista en este apartat en la seua mitat superior. Si es produïx la lesió de qualsevol d'estos béns jurídics es castigarà el fet com a coautoria o complicitat, segons els casos.

2. Les penes previstes en l'apartat anterior s'imposaran als que duguen a terme qualsevol activitat de captació, adoctrinament o ensinistrament, que estiga dirigida o que, pel seu contingut, resulte idònia per a incitar a incorporar-se a una organització o grup terrorista, o per a cometre qualsevol dels delictes compresos en este capítol.

Així mateix s'imposaran estes penes als qui faciliten ensinistrament o instrucció sobre la fabricació o ús d'explosius, armes de foc o altres armes o substàncies nocives o perilloses, o sobre mètodes o tècniques especialment adequats per a la comissió d'algun dels delictes de l'article 573, amb la intenció o coneixement que seran utilitzats per a això.

Les penes s'imposaran en la seua mitat superior, podent-se arribar a la superior en grau quan els actes previstos en este apartat s'hagen dirigit a menors d'edat o persones amb discapacitat necessitades d'especial protecció o a dones víctimes de tracta amb el fi de convertir-les en cònjuges, companyes o esclaves sexuals dels autors del delicte, sense perjudici d'imposar les que, a més, siguen procedents pels delictes comesos contra les llibertat sexuals.

3. Si la col·laboració amb les activitats o les finalitats d'una organització o grup terrorista, o en la comissió de qualsevol dels delictes compresos en este capítol, s'ha produït per imprudència greu s'imposarà la pena de presó de sis a díhuit mesos i multa de sis a dotze mesos.

Article 578.

1. L'enaltiment o la justificació públics dels delictes compresos en els articles 572 a 577 o dels que han participat en la seua execució, o la realització d'actes que comporten descrèdit, menyspreu o humiliació de les víctimes dels delictes terroristes o dels seus familiars, es castigarà amb la pena de presó d'un a tres anys i multa de dotze a díhuit mesos. El jutge també podrà acordar en la sentència, durant el període de temps que ell mateix assenyale, alguna o algunes de les prohibicions previstes en l'article 57.

2. Les penes previstes en l'apartat anterior s'imposaran en la seua mitat superior quan els fets s'hagen dut a terme per mitjà de la difusió de servicis o continguts accessibles al públic a través de mitjans de comunicació, Internet, o per mitjà de servicis de comunicacions electròniques o de l'ús de tecnologies de la informació.

3. Quan els fets, a la vista de les seues circumstàncies, resulten idonis per a alterar greument la pau pública o crear un greu sentiment d'inseguretat o temor de la societat o part d'esta, s'imposarà la pena en la seua mitat superior, que podrà elevar-se fins a la superior en grau.

4. El jutge o tribunal acordarà la destrucció, esborrament o inutilització dels llibres, arxius, documents, articles o qualsevol altre suport per mitjà del qual s'haja comés el delicte. Quan el delicte s'haja comés a través de tecnologies de la informació i la comunicació, se n'acordarà la retirada dels continguts.

Si els fets s'han comés a través de servicis o continguts accessibles a través d'Internet o de servicis de comunicacions electròniques, el jutge o tribunal podrà ordenar la retirada dels continguts o servicis il·lícits. Subsidiàriament, podrà ordenar als prestadors de servicis d'allotjament que retiren els continguts il·lícits; als motors de busca, que suprimisquen els enllaços que hi apunten, i als proveïdors de servicis de comunicacions electròniques, que impedisquen l'accés als continguts o servicis il·lícits sempre que concórrega algun dels supòsits següents:

a) Quan la mesura siga proporcionada a la gravetat dels fets i a la rellevància de la informació i necessària per a evitar-ne la difusió.

b) Quan es difonguen exclusivament o preponderantment els continguts als quals es referixen els apartats anteriors.

5. Les mesures previstes en l'apartat anterior també podran ser acordades pel jutge instructor amb caràcter cautelar durant la instrucció de la causa.

Article 579.

1. Serà castigat amb la pena inferior en un o dos graus a la prevista per al delicte de què es tracte qui, per qualsevol mitjà, difonga públicament missatges o consignes que tinguen com a finalitat o que, pel seu contingut, siguen idonis per a incitar a altres a la comissió d'algun dels delictes d'este capítol.

2. La mateixa pena s'imposarà a qui, públicament o davant d'una concurrència de persones, incite a altres a la comissió d'algun dels delictes d'este capítol, així com a qui sol·licite a una altra persona que els cometa.

3. La resta d'actes de provocació, conspiració i proposició per a cometre algun dels delictes regulats en este capítol es castigaran també amb la pena inferior en un o dos graus a la que corresponga respectivament als fets previstos en este capítol.

4. En els casos previstos en este precepte, els jutges o tribunals podran adoptar les mesures establides en els apartats 4 i 5 de l'article anterior.

Article 579 bis.

1. El responsable dels delictes previstos en este capítol, sense perjudi de les penes que corresponguen d'acord amb els articles precedents, serà també castigat, atenent proporcionalment la gravetat del delicte, la quantitat i les circumstàncies que concórreguen en el delinqüent, amb les penes d'inhabilitació absoluta, inhabilitació especial per a professió o ofici educatiu, en els àmbits docent, esportiu i de temps lliure, per un temps superior entre sis i vint anys al de la duració de la pena de privació de llibertat imposada, si és el cas, en la sentència.

2. Al condemnat a pena greu privativa de llibertat per un o més delictes compresos en este capítol se li imposarà a més la mesura de llibertat vigilada de cinc a deu anys, i d'un a cinc anys si la pena privativa de llibertat fora menys greu. No obstant això, quan es tracte d'un sol delicte que no siga greu, i el seu autor haja delinquit per primera vegada, el tribunal podrà imposar o no la mesura de llibertat vigilada, tenint en compte la seua menor perillositat.

3. En els delictes previstos en este capítol, els jutges i tribunals, raonant-ho en sentència, podran imposar la pena inferior en un o dos graus a la indicada per al delicte de què es tracte, quan el subjecte haja abandonat voluntàriament les seues activitats delictives, es presente a les autoritats confessant els fets en què haja participat i col·labore activament amb estes per a impedir la producció del delicte, o coadjuve eficaçment a l'obtenció de proves decisives per a la identificació o captura d'altres responsables o per a impedir l'actuació o el desenrotllament d'organitzacions, grups o altres elements terroristes a què haja pertangut o amb els quals haja col·laborat.

4. Els jutges i tribunals, motivadament, atenent les circumstàncies concretes, podran imposar també la pena inferior en un o dos graus a la indicada en este capítol per al delicte de què es tracte quan el fet siga objectivament de menor gravetat, atesos el mitjà emprat o el resultat produït.

Article 580.

En tots els delictes de terrorisme, la condemna d'un jutge o tribunal estranger serà equiparada a les sentències dels jutges o tribunals espanyols a l'efecte d'aplicar-hi l'agreujaent de reincidència.»

Disposició final primera. *Modificació de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder judicial.*

Es modifica l'apartat 4.e).2n de l'article 23 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder judicial, que queda redactat com segueix:

«2n. el procediment es dirigisca contra un estranger que residisca habitualment o es trobe a Espanya o que, sense reunir eixos requisits, col·labore amb un espanyol, o amb un estranger que residisca o es trobe a Espanya, per a la comissió d'un delictes de terrorisme;»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Esta llei es dicta en l'exercici de la competència exclusiva en matèria de legislació penal que atribueix a l'Estat l'article 149.1.6a de la Constitució.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

La present llei orgànica entrarà en vigor el dia 1 de juliol de 2015.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Sevilla, 30 de març de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY